

חברות

הרב **דוד פרייז** שליט"א
ראש מרכז "התחברות"

עלון שבועי לזיכוי הרבים ■ מופץ ב-38,000 עותקים

חג סוכות | ט"ו תשרי תשפ"ז | 26.09.26 | גיליון מס' 271

העלון מוקדש להצלחת הנדיב הדגול אלי אלמגור בן אסתר

צא מהקופסת

הגמ' מספרת (גיטין מז'), על ריש לקיש שרצה להרוג את השוודדים שהתגוררו בלוד, מאחר שהם היו שובים אנשים, ובסוף רוצחים אותם, לקח בד, ואבן קטנה ועגולה, ושם את האבן בתוך הבד, ומכר את עצמו לשוודדים הלודאים, בידיעה שלפני שהם רוצחים את השבויים, הם נותנים להם אפשרות לבקש בקשה אחרונה, כדי שאותו אדם כביכול ימחל על דמו, ונשמתו ולא תנקום בהם לאחר מיתתו, ויש לציין שהם מכבדים מאוד את הבקשה האחרונה.

ובאמת צמאי הדם הללו ביקשו להורגו, והציגו לפניו את "הפריבילגיה" שיכול לבקש מה שהוא רוצה (סדאם חוסיין ביקש לאכול המבורגר עם צ'יפס וקולה דיאט...), ריש לקיש ביקש לתת לכל אחד מהשוודדים "מכה וחצי" עם הבד שהיה עימו, והשוודדים הסכימו ברצון רב לבקשה האחרונה הקלה והמוזרה, וזאת משום שלא ידעו שיש בתוך הבד אבן.

ריש לקיש קשר אותם אחד ליד השני, וכבר במכה הראשונה שנתן לראשון יצאה נשמתו, ונשמעה חריקה משיניו, ריש לקיש פחד שהרעש הזה יגלה לחבריו שהוא מת ואז יקומו ויהרגוהו. אמר "אתה עכשיו צוחק, אבל בא נראה אם תצחק בחצי המכה בסיבוב השני..." וכך במכה אחת הרג ריש לקיש את כולם.

ונשאלת השאלה מדוע לא כל מי שנתנו לו "בקשה אחרונה" לא נהג בדרך מעין זו שתציל אותו ממות, מדוע כולם ללא יוצא מן הכלל מבקשים כמו סדאם חוסיין ימח שמו, המבורגר, או תאוה טיפשית כזו או אחרת?

והתירוץ פשוט, וממנו נלמד יסוד עצום לחיינו. האדם הממוצע נמצא בכל חייו בבועה מחשבתית שהיא בעצם נותנת לו הוראות, מה הוא יכול ומה לא. ובמיוחד כשהאדם נמצא במצב לחץ, איננו חושב "מחוץ לקופסה" וכתוצאה מכך משלים האדם עם מצבו שבמחי

יד ובקלות רבה יכול להיחלץ מהמציאות העגומה אליה הוא נקלע. וזוהי המלכודת שכל המופצאים להרוג נלכדים בה, ולכן אינם מצילים את עצמם בבקשה האחרונה כמו שנהג ריש לקיש.

חבר קרוב שלי פעם סיפר לי, שהיתה לו תקופה מאוד קשה בישיבה, ולא ידע כיצד לנהוג. בצר לו פנה לראש ישיבת פורת יוסף הגאון הרב משה צדקה שליט"א, ושאל כיצד יוכל להחלץ מהצרה? הרב משה צדקה בחיך אבהי שאל אותו מדוע בסוכות מנענעים רק ב"אנא ה' הושיענא נא" ולעומת זאת ב"אנא ה' הצליחה נא" לא מנענעים? הרב לא חכה לתשובה ותירץ בעצמו: אדם שצריך ישועה אסור לו לשקוט ולנוח. אלא צריך לנענע את עצמו, להזיז משהו מהותי בחיים שלו כדי שהוא יסתדר. ובמקרה של הבחור, ייעץ לו הרב לעבור ישיבה.

חושבני, שהוא אותו יסוד שכתבתי לעיל: מרוב שהאדם מפחד "לצאת מהריבוע" שכולל אותו, נוהג האדם הסטנדרטי בפחד סמוי, ועקב כך נוקט בצעדים כושלים, ובכך כורה לעצמו בור, וזאת במקום לצאת מהריבוע, להתנער, להיות אמיץ, לצאת מאזור הנוחות, ולדרוש מעצמו לעשות שינוי מהותי, בחשיבה ובמעשים, וכמובן, שהכל תלוי בתפילה, שהרי בלי תפילה אין ישועה ואין הצלחה.

וכמו שהיה עשיר מופלג שאף אחד לא ידע מהו מקור עשרו, וכששאלוהו מהיכן העושר הגדול, ענה להם שהיה סנדלר, והוריק דם על הכסף הזה, אמרו לו שלא יתכן שמסנדלרות אדם יהיה עשיר בסדר גודל כזה, אמר להם, כן, גם הייתי נגר, אמרו לו גם זה לא מספיק להיות כזה עשיר, ואז הוא אמר אההה עכשיו נזכרתי, "סבתא שלי השאירה לי ירושה..."

יזכנו בורא עולם לעובדו בשמחה ובטוב לבב, לצאת מהריבוע, ונזכה לישועות גדולות ומקיפות, בזכות ההקפות.

ר"ב - ר"ח

הרב חיים רבי שליט"א

הרב יגאל כהן שליט"א

הרב דוד פרייז שליט"א

הרב בנימין טביי שליט"א

הרב ישראל לוי שליט"א

הרב יוסף דלויה שליט"א

מדור הילדים

לזכות הבחור היקר נוי כהן בן אשר ואירית ז"ל

זמני שבת

עפי"ל לח אור החיים

ירושלים	כניסת שבת	צאת שבת	רבנו חס
17:56	19:06	19:49	
תל אביב	18:14	19:04	19:46
חיפה	19:16	19:05	19:48
באר שבע	18:16	19:06	19:48

שבת שלום ואורח!

לע"נ

לדפואה

לזיווג הגון

להצלחה

המתנה הכי טובה ליקירכם

הקדישו שם בעלון שכולו זיכוי הרבים וכל התחזקות וקריאת דברי התורה שבעלון תוסיף שפע ברכה והצלחה לשם שהקדשתם.

להקדשה שלכם: 053-53-63-963

מתחברים להלכה

שו"ת
בדיני ממונות

הרב **יגאל כהן** שליט"א
ראש מוסדות "יביע אומר"

1 בבניין שאני גר בו ישנם עכברים וחולדות, ומכיוון שהם מזיקים הזמנתי מדביר ושילמתי לו כדי שיבער את הנגע, כעת ברצוני לגבות את התשלום מוועד הבית, מה הדין?

ועד הבית חייב לתקן ולעשות בבניין כל דבר שמנהג המדינה לעשותו, כגון ניקיון ותאורה ושאר דברים. ולכן אם כמות העכברים הייתה גדולה שדרך העולם להזמין הדברה, אזי הוועד חייב לסדר את העניין. ואם עשה ללא רשותם יכול לבקש תשלום עבור ההדברה, אבל אם הוועד יטען שיכול היה להשיג בזול יותר הדין עמו.

2 ביקשתי מחברי שיקשור לי טלית קטן בתשלום, ונקרע לו אחד הפתילים, מה הדין? ומה הדין אם זה היה בחינם?

שומר שכר חייב בגניבה ואבידה ופטור באונסים, ודין פועל כשומר שכר, ולכן אם נקרע לו באונס כגון שהפתילות היו חלשות מהרגיל והוא לא משך בחוזק מיוחד, הרי שהוא נחשב כאונס ופטור, אולם אם משך חזק מידי חייב, ואם עשה זאת בחינם והוא רגיל במלאכה זו של קשירת פתילות אזי דינו כשומר חנם שחייב רק אם פשע.

3 האם אני יכול לשלם מכספי מעשרות עליות לספר תורה שבבית הכנסת, או עדיף שלא?

נחלקו בזה האחרונים, ומעיקר הדין אפשר לשלם על עליות מכספי מעשרות. והמחמיר לתת מעשרותיו לעמלי תורה, מובטחת לו עשירות.

עשה
לך רב

הרב **חיים רבי** שליט"א
ראש מוסדות "עטרת חכמים" חולון

האם מותר להסתיר בשבת?

אסור, כל מסרק תולש שערות גם שהוא עשוי ע"י מברשת, אבל מותר לחפוף השער ולנגב בעדינות, ולפספס ביד לסדר השערות, (עיין אור"ח סי' סעיף כ"ז).

מי שיש לו יובש בידיים האם מותר למרוח קרם ידיים? ומה הדין בשפתיים יבשות?

עדיף להשתמש בשמן זית או משחה נוזלית, ואם יש צורך מותר גם במשחה סמיכה כאשר עושה מעין עיסוי, עד שהמשחה נעלמת לגמרי, (חזו"ע ח"ג עמוד שפ"ד).

האם מותר לדוג דגים עם קרס (כעין מחט שננעצת בפה של הדג)? ואם כן מדוע אין בכך צער בעלי חיים?

כל מה שקשור לצורך הנאת האדם, אין דין צער בעלי חיים (ועיין יבי"א ח"ד סימן מ"ד) ועוד עיין בגמרא (ע"ז י"ג סע"א), כל מה שיש בעולם נברא לצורך האדם הלומד תורה. ולכן עם הארץ אסור לאכול בשר (פסחים מט:), הבהמה שווה אותו, ע"ש.

האם אותם הלכות שצריך לקיים בבית הכיסא דהיינו שלא לדבר שם ולא להרהר בד"ת, זה אותם הלכות שצריך לקיים בבית המרחץ? ומה הדין במקווה? תודה.

מותר לדבר בבית הכסא דיבור חול, ואסור להרהר בדברי תורה וכן בבית המרחץ או מקווה חמה. מקווה שתמיד צונן דינו כנהר כמו ים שמותר גם לברך שם, וכמובן אמונה בהשי"ת מותר לחשוב גם בבית הכסא. (ועיין חכמת שלמה, אור"ח סימן פ"ה ותהנה).

סרקו להצטרפות לקבוצה השקומה

הצטרפו עכשיו
ותקבלו חיזוקים יומיים מפי:
דוד פרינק הרב
אל"ט

לקביעת שיעורים צד קשר:
054-844-9334

הרב דוד פרייף

שאלה: שלום וברכה. הייתי שמחה לדעת: האם יש מניעה לאשת אביר
לעשות לק ג'ל בציפורניה, כמובן כבצע עדיין?

תשובה:

תשובה: שאלה חשובה.

ראשית, צריך לדעת שהתורה אוהבת אסתטיקה, ניקיון ויופי. עם זאת, לא פחות חשוב לדעת שהכול צריך להיעשות בצניעות ובשכל ישר.

ישנן נשים שישקיעו הרבה ביופי ובטיפוח כדי לצאת לקניות, להיפגש עם חברות וכדומה, אך בבית, הפיג'מה תהיה נחלתן היחידה...

ובאמת, (כמעט) ההפך הוא הנכון: בבית אישה צריכה להתלבש יפה לכבוד בעלה, ואילו בחוץ עליה להשתדל להמעיט בדברים המושכים את העין.

כלומר, התורה כבר קבעה שאישה אוהבת יופי, וזה מצוין ("אין אישה אלא ליופי"), אך אישה בעלת חשיבה בריאה צריכה לנתב את היופי למקומות הנכונים, המועילים לעבודת ה' ולשלום הבית.

למעשה, אם הבעל אוהב זאת ומעוניין בכך, אין כל מניעה וזו אפילו מצווה. אך אם הציפורן ארוכה או צבועה בצבע צועק ומושך את העין, הדבר בוודאי לא ישמח את בורא עולם (וככל הנראה גם לא את הבעל).

כמובן, יש לשים לב להלכות חציצה (ואכמ"ל).

חיים טובים!

בהצלחה
ד"ר פרייף

התחברות

Hitchabroot@gmail.com

053-5363963

הרב דביר ישי

בוגר המדרשה ואביר בכולל תענית דיבור מרכז התחברות

שהעולם הזה הוא ארעי כמו סוכה, מפסיקים לרדוף אחרי האשליות, ומתחילים לשמוח במה שיש.

הסוכה מנתקת אותנו מהמרחב הקבוע, והשבת מנתקת אותנו מהזמן הלוחץ. החיבור של שתיהן יחד בשבת חול המועד מעניק לנו את חוויית החירות המושלמת. אנו יושבים בבית זמני, ביום של מנוחה מוחלטת, ומבינים שהביטחון האמיתי שלנו אינו תלוי בעבודה או ברכוש, אלא בבורא עולם.

שבת שלום ומועדים לשמחה!

הרב חשה רבי

ר"מ ויועץ בישיבות, מלווה נוער ומשפחה

סוכת שלום

התרחיש: שלום, אצלנו בבית לקראת החג

מתחיל קושי מורכב ומתיש: הילדים מאוד רוצים לישון בסוכה וחווים את החג כסוג של מחנה, אבל בפועל, כשאני מנסה לארגן את השינה שם איתם, המרחב הצפוף הופך תוך רבע שעה לזירת קרב סוערת על מזרנים, שמיכות, כריות ומי יושב בדיוק מול המאוורר. יש לנו בבית את כל הטיפוסים - אחד שדורש פרטיות, אחד שמתעצבן מהר, ואחר שרק רוצה לשחק עד הבוקר. כשאני מנסה להסביר בנחת לחלק מהם שעדיף שיעלו לישון במיטות הממוזגות, מתחיל אירוע של דמעות, כעסים ותחושות קיפוח: "למה הוא כן ואני לא?". בסופו של דבר הלילה של "זמן שמחתנו" הופך לשרשרת בלתי נגמרת של התעוררויות, תלונות על יתושים וויכוחים סוערים בחושך. איך מנהלים את חלוקת המקומות והשינה בסוכה בצורה הוגנת, חכמה ושקטה, מבלי שזה יגרור תסכולים ומריבות?

האסטרטגיה:

קודם כל, מגיע לך יישר כוח גדול על המאמץ האדיר לייצר לילדים חוויה משפחתית שמחה וזיכרונות ילדות מתוקים. כמובן, מטרת החג והשהות בסוכה היא ליצור חוויה של "זמן שמחתנו" וחיבור משפחתי, ולא להביא לצפיפות ולמתח. כדי לפתור את האתגר ולהחזיר את השקט והשמחה ללילה, חשוב להכין הוראות מפורשות מראש עוד בשעות אור יום, ולא ברגע האחרון כשהילדים כבר עייפים ועצבניים.

אז מה עושים בעצם? חשוב לשתף את הילדים בהכנת המרחב מבעוד מועד, ולסמן לכל אחד את "מתחם השינה" שלו באופן פיזי וברור. זה יכול להיות בעזרת מדבקות עם שמות, שלטים קטנים על המזרן או האזור שלו. התייחסו הפיזי מעניק לכל ילד תחושת בעלות וביטחון על המרחב האישי שלו, מונע מראש פלישות לאזורים של אחים אחרים ומבטל לחלוטין את הוויכוחים וההיכוכים ברגע האמת כשהעייפות מתחילה להשפיע. יחד עם זאת, חשוב גם לומר לילדים מראש, שמי שמצטער לישון בסוכה, הולך לישון בבית. כשמסבירים להם שכל תלונה שלהם על שהות בסוכה מראה על צער, אין עניין שישנו בסוכה במצב כזה. כך הם ידעו מראש גם לקחת בחשבון אם ימצאו קושי, ואם יש קושי, הם בפעם הבאה יצטרכו לישון בבית. מקווה שהשנה תעברו את השינה בסוכה בשמחה אמיתית מעצם המצווה הגדולה, והילדים המתוקים שלך יהיו שותפים לערך הגדול הזה. חג שמח ומוצלח.

מוסר מהפרשה

חג שמח לכם!

זו אחת הפרשיות הבודדות בתורה שבה יש אזכור בין השבת ובין המועדים, על מנת להדגיש לנו שהשבת הקדושה אינה מתבטלת ואינה מבטלת את קדושת המועד.

ועוד, אנחנו נמצאים מצד אחד בשבת שהיא דבר קבוע ויציב, אבל בתוך חג הסוכות שהסוכה עצמה היא דבר ארעי. בנוסף יש אנחנו קוראים בסוכות את מגילת קהלת שבה אומר שלמה המלך, החכם באדם "הָבֵל הָבֵלִים אָמַר קִהְלֵת הָבֵל הָבֵלִים הָכֵל הָבֵל", לומר לנו שהשבת היא היציבות שלנו וכל השאר

הרב ישראל לוי

רב קהילת "אור ישראל", מרצה ביהדות וראש מרכז "בחכמה יבנה בית"

מרגישים בדידות בזוגיות? זו הסיבה

התפרצות ספונטנית של ביקורת: כשמהו לא בסדר - הביקורת יוצאת מאיתנו בשנייה. אבל כשמהו טוב קורה בבית - אנחנו פשוט שותקים. הסוד הגדול הוא שמחמאה היא לא "פרס" שנותנים רק כשהכל מצוין. המחמאה היא זו שיוצרת את האווירה הטובה בבית! כמו שילד קטן זקוק למילת עידוד כדי לקום ולצעוד, וכמובן לבנות את האישיות שלו, כך כולנו זקוקים שמישהו יראה את המאמץ שלנו ויגיד: "אני מעריך את מה שאת/ה עושה בבית בשבילנו". אז גם אם יש קשיים בבית - הם רק מקרבים. כשיש הערכה בבית, הקשיים מחזקים את השותפות, אך כשיש ביקורת וקרירות - גם ארמון מפואר מרגיש כמו בית כלא.

נורא לחשוב על זה, אבל יש זוגות שחיים תחת גג אחד עשרות שנים - ומרגישים הכי בודדים בעולם. הם חולקים דירה, משכנתא וילדים, אבל הלבבות שלהם רחוקים מזרח ממערב. איך יתכן שהמקום שנועד לתת לנו את החמימות והביטחון הכי גדולים, הופך לפעמים למקום הכי קריר? התשובה כואבת, אבל זה הסיפור: אנחנו פשוט מתרגלים לטוב ושוכחים להחמיא. כששואלים אדם "מדוע אתה נשוי?", והוא עונה: "יש דירה, יש ילדים, התרגלנו" - הוא לא הסביר למה הוא נשוי. הוא רק הסביר למה הוא לא מתגרש! אלו אזיקים שמחזיקים את המסגרת. אבל כדי להפוך את הנישואין לקשר רגשי עמוק, צריך כלי אחד פשוט: דיבור של הערכה וכנות. אלו שני העקרונות שמביאים אותנו לתחושת הבדידות הזו: ראיית הכל כמובן מאליי: הבית מתוקתק? האוכל מוכן? הכלים שטופים? כאן אנחנו חושבים בטעות ש"זו החובה, אז על מה יש לשבח?".

למה לחיות?

אל תנחשו מה בן הזוג מרגיש. חפשו כבר היום דבר אחד טוב שהוא עשה, ותגידו לו תודה מכל הלב. זה משנה את כל הבית!

הרב בנימין טביב

ראש מדרשת התחברות הנערים

האסר
עס'פור

מצוות ארבעת המינים

ביום חג הסוכות פגש ר' יצחק שוב את היצר הרע כשהוא עצוב. שאל אותו ר' יצחק: "מדוע אתה עצוב עכשיו? הרי הצלחת במשימתך!" ענה לו היצר הרע: "כיוון שיש כמה סוחרים שהצליחו להשיג שלושה-ארבעה אתרוגים, ולכולם יש תשוקה גדולה לנענע באותם אתרוגים. התשוקה הזו כוחה גדול ועצום, כך שאני מתחרט שהטבעתי את הספינה - כיוון שאז לא הייתה אותה תשוקה שיש עכשיו". בחג הסוכות נזכה כולנו לקיים מצוות "ושמחת בחגך" על ידי שמחה של מצווה, ועל ידי השמחה יפתחו לנו שערי שמיים ונזכה לכל מילי דמיטב.

ר' יצחק מברדיטשוב פגש את היצר הרע לאחר יום הכיפורים בשוק וראה שהוא עצוב. שאל אותו ר' יצחק: "מדוע אתה עצוב?" ענה לו היצר הרע: "מפני שאני רואה שהולכת להגיע ספינה מלאה באתרוגים והיא תזכה את עם ישראל במצוות ארבעת המינים. חפץ אני מאוד להטביעה כדי שלא יקיימו מצוות ארבעת המינים, אך אין לי רשות". למחרת פגש אותו שוב בשוק וראה שהוא שמח וצוהל. שאל אותו ר' יצחק: "מדוע עכשיו אתה שמח?" ענה לו היצר הרע: "כיוון שהצלחת לקטר על עם ישראל והטבעתי את הספינה, וכך לא יהיו להם ארבעה מינים". הצטער ר' יצחק למשמע אוזניו.

טלפון א'ת הנשמה
כל ערב ב- 20:00 עם הרב בנימין טביב ורבי המדרשה
לפרטים נוספים: הרב בנימין טביב 052-7148598

רגע של אהבה הרבנית אהבה ארד רבנית מדרשת אהבת ה'

לזאת אמינות בדיאלוגים אלו רגע של אהבה

נשים יקרות,

אחרי ימים של תפילה, תשובה וחשבון נפש, מגיע חג הסוכות, "זמן שמחתנו". הקב"ה מבקש מאיתנו לעזוב את הבית הנוח והמוגן ולשבת דווקא בסוכה ארעית.

מסופר על איש עשיר שבנה לעצמו בית מפואר. יום אחד שאל את רבו: "כבוד הרב, יש לי הכול, ובכל זאת אני מפחד כל הזמן לאבד את מה שיש לי".

הרב הזמין אותו לסוכה ואמר: "תסתכל למעלה. הסכך אינו גג של בטון, ובכל זאת אנחנו יושבים כאן בשמחה. הסוכה מלמדת אותנו שהביטחון האמיתי שלנו אינו בקירות, אלא במי ששומר עלינו מלמעלה".

איזה מסר נפלא עבורנו כנשים. אנחנו משקיעות כל כך הרבה בבית, מסדרות, מבשלות, דואגות לילדים

ורוצות שהכול יהיה במקום. ודווקא בחג הסוכות הקב"ה אומר לנו: בתי, הבית חשוב, אבל הברכה שבתוכו חשובה יותר. בית יהודי לא נבנה רק מרהיטים וקירות. הוא נבנה מאמונה, משמחה, ממילה טובה, מתפילה ומשלוש. ולכן סוכות הוא גם חג של שמחה. כשאנחנו מבינות שלא הכול בידיים שלנו, אפשר קצת לשחרר. עשינו את שלנו, ועכשיו אנחנו סומכות על הקב"ה. כשאת יושבת בסוכה, הרימי לרגע את העיניים דרך הסכך וזכרי: יש מי ששומר עליך, על הילדים שלך ועל הבית שלך. יהי רצון שנזכה לשמחה אמיתית, לאמונה ולסוכות שלום שתגן עלינו ועל כל עם ישראל.

חג שמח ומבורך

הרבנית אהבה ארד

להצטרפות לקבוצת החיזוק של
הרבנית אהבה ארד 054-5757471

"מחוברת לחיים" הרבנית שרית גז

ישנו ציווי: "ושמחת בחגך והיית אך שמח". זה נאמר בהקשר חג הסוכות. אך איך אהיה שמחה כשיש לי מחסור בחיים? הרי שמחה היא תוצאה! הסוד טמון בשבת של סוכות - שבת מיוחדת במינה. שבת וסוכות, שניהם עולם של שביעי.

שבע הוא מספר סימבולי ביהדות - הקדושה שנמצאת בתוך החומר. שבת היא היום השביעי, וסוכות חל בחודש השביעי (ניסן הראשון לספירת החודשים) בחודש תשרי ונמשך שבעה ימים. השילוב של שניהם יוצר חיבור עמוק: בשבת אנחנו יוצאים ממרחב החול, עוזבים את עולם העשייה ונכנסים למרחב של קדושה.

בסוכות אנחנו יוצאים מהמקום הקבוע, ונכנסים למקום עראי - מתכנסים תחת צל האמונה.

הזוהר מכנה את השבת עצמה "סוכת שלום", ולכן בתפילת ליל שבת אנו אומרים: "הפוך שפת שלום עלינו...". הזוהר מסביר שעם כניסת השבת נפרשת על ישראל קדושה כמו כנפיים שמכסות אותם. בשתייהן אני נכנסת תחת משהו שמקיף אותי.

אני לא צריכה להחזיק הכול - אני מתכסה, אני מוגנת, אני בתוך הקדושה.

ואז נופלת התובנה האדירה: בשתייהן אני מגלה שאני לא באמת מחזיקה את העולם. אין תחושה משמחת יותר לנפש מהידעיה שאני משוחררת, שאני לא צריכה להחזיק הכול. יצאתי לחירות מכבלי העולם!

וזה הופך את החיבור למוחשי ממש: השבת עצמה מתוארת כמרחב של סוכת שלום - מקום שבו האדם מפסיק לרדע להיאבק בעולם.

בשבת אני יוצאת מעולם העשייה, ודווקא על ידי שמירת השבת אני מכניסה אלי את הברכה, ולא על ידי ההשתדלות - "כי היא מקור הברכה".

בסוכות אני יוצאת מהבית, מהמיטה, מהמזגן ומהמקום המוגן אל המקום הלא מוגן - חום, זבובים, יתושים ונחירות של השכנים - ודווקא שם אני מגלה את המקום הכי בטוח. סוכות מלמד אותי להיכנס תחת צל האמונה. שבת מלמדת אותי להיכנס תחת צל הקדושה. ובשתייהן אני מגלה: אני לא לבד!

בשבת של סוכות אנחנו נמצאים בתוך קדושה כפולה: קדושת השבת וקדושת הסוכה. קדושה בתוך קדושה. בשתייהן אני מכוסה, נכנסת תחת אור שמקיף אותי. אני מוגנת, אני בתוך הקדושה והאמונה.

השבת של סוכות מלמדת אותי סוד גדול: לפעמים לא מבקשים ממני לעשות יותר, אלא דווקא להפסיק להחזיק, להפסיק לשלוט - רק להתמסר לקדושה ולחג של שבעה ימים בחודש השביעי ביום השביעי.

ואז ממילא ארגיש מוגנת, והגנה יוצרת שמחה - אף על פי שעדיין נשאר אותו חסר בחיים.

שבת שלום, חג שמח, באהבה גדולה, הרבנית שרית גז

להצטרפות לקבוצת וואטס 054-2558805
(לנשים בלבד)

התובנה הרבנית דר כהן

ענני כבוד בשנת התשפ"ו

לפני כחדשים, השתתפנו אני ובעלי במעמד מרגש של הכנסת ספר תורה שנתרם על ידי קרוב משפחה, באחד המושבים בדרום הארץ. בסיום סעודת המצוה התנדב אחד הדוידים "להקפיץ" אותנו אל צומת אשקלון, כדי שמשם נוכל לעלות על אוטובוס מרוקז. במהלך הנסיעה שמחנו על הטרמפ, אבל דקה וחצי אחרי שירדנו גילינו את עומק ה"ברוך": השקית שהחזקנו כשנכנסנו לרכב - לא ירדה איתנו ממני! השקית, שהכילה גם את הרב-קוים של שנינו מתרחקת מאתנו בכל רגע יותר ויותר, בזמן שהאוטובוס אמור להפיע בתחנה בדקות הקרובות ממש! בעוד אנחנו חוככים בדעתנו אם להתקשר לדוד שהקפיץ אותנו ולבקש שיעשה פרסה, ותוך כדי שיחת טלפון - לאמא שלי שמכירה טיפה את האזור - אולי יש לה רעיון מה לעשות - האוטובוס נראה אלינו מרחוק. הבנתי שאפשר להיפרד מהחלום לחזור הביתה מוקדם: האוטובוס הזה עוד רגע יחלוף בתחנה בלי שנעלה עליו, ולא בטוח שהשקית תחזור אלינו עד שגיע האוטובוס הבא בתור...

אבל פתאום אני רואה את בעלי מתקרב לכיוון האוטובוס, מסתכל לרגע,

ומסמן לי לבוא. אני מתקרבת לדלת האוטובוס שנעצר ושמיה לב שמכשיר התיקוף אינו פעיל... ההגה מזזז אותנו לעלות ולהיכנס לאוטובוס, תוך שהוא מצייץ את מה שכבר ראינו שהמכשיר אינו עובד ואנו פטורים מתשלום... לי רק נותר לנחות על הכיסא ולעדכן את אימי שה' כבר סלל לנו את הדרך הביתה.

חג הסוכות מזכיר לנו כיצד ארבעים שנה חיינו במדבר, וחיינו היו גן עדן עלי אדמות, כי אבא שלנו דאג לנו להכל.

בימינו אין לנו שבעת ענני כבוד שמיישרים את דרכנו, אין לנו מן שיוור מהשמים ובאר שמשקה את כל הצמאים, אבל העובדות הבסיסיות לא השתנו: אבא שלנו אוהב אותנו ודואג לנו לכל צרכינו. אתמול עם ענני כבוד, מן ובאר, והיום אנו זוכות לשמירה אלוקית, ברכה והצלחה בעטיפות אחרות, בצורה שנראית כביכול טבעית. אבל אנחנו יודעות את האמת: מי שדאג לאבותינו אז, דואג לנו היום, אז מה לנו ולדאגה!?

חג שמח ורגוע!

מאז לקבל כלים לשלווה, כוח, אמונה והרבה נחמה

מפי הרבנית

מעין שמגר

ניבד
קל

שני 21:30

מרכז התחברות נגבה 50 רמת גן

חדש
התחברות לעצירות

הרב יוסף דלויה

לחזור הביתה: בין תענועי העולם לנצחיות המצווה

לכל דבר גשמי בעולם הזה יש "פג תוקף":

לכל תאוה חולפת ולכל עבירה - יש פג תוקף.

לכל אדם בגופו הגשמי - יש פג תוקף.

לעומת זאת, למעשים הרוחניים שלנו אין תאריך תפוגה. עשיית מצווה? זה לנצח נצחים! התורה והמצוות מחברות אותנו למשהו אלוקי שמעל הזמן והמקום, ואת האור והרושם שלהם שום ערפל בעולם לא יוכל לטשטש.

כדי למצוא את עצמנו באמת, אין שום צורך לטוס לקצה העולם ולברות. הדרך למציאת העצמי אינה טמונה בהתרחקות, אלא בחזרה פנימה - אל הבית, אל השורשים ואל האמת הנצחית.

כשאנשים מחפשים "להיזרק" במקומות מרוחקים כמו הודו, הם לרוב לא טסים כדי לקרוא תהילים. הם בורחים מהלחצים, מהפחדים ומהשגרה, ומחפשים להתנתק. אך מה הפירוש האמיתי של "להיזרק"? להיזרק מהדרך.

התבוננות קצרה מגלה יסוד עמוק: **מי הולך לחפש את עצמו?**

רק מי שאבד! ככל שאדם מרחיק את עצמו מהבית, מהשורשים ומנשמתו - כך גדלה ההסתברות שהוא יאבד את הדרך לחלוטין.

העולם הזה מלא בתענועים, בערפל ובאשליות שיכולים לקחת אותנו ל"טיול" בשנייה אחת של חוסר תשומת לב. הכל מסביב מנסה למכור לנו שקרים מ-א' ועד ת', ולפתות אותנו בתאוות זמניות שאין להן התחלה, אין להן סוף, ובעיקר - אין להן שום שחר או תמורה אמיתית.

אין כלום בעבירה. היא נראית מפתה ונוצצת ברגע הראשון, אך תוך זמן קצר היא מתפוגגת, מתמוגגת ונעלמת כאילו לא הייתה, כשהיא מותירה אחריה רק תחושה קשה של ריקנות.

הרב ים נהוראי מוכתר

בוגר מדרשת "התחברות"

תהיה חפץ

אחת הסיבות שעברתי לשים מקום מושבי בבית המדרש. ראיתי שם אנשים שמחים יותר, רגועים יותר, ואם יש סיום מסכת עם שווארמה אז בכלל הם מרגישים כן עדן..

חג הסוכות מעביר לנו בדיוק את המסר הזה - תהיה חפץ! קח את החיים בקלות! מי שלוקח את החיים ברצינות - יתר לא זוכה ליהנות מהם. צא החוצה, שב בסוכה עם כפכפים, תשיר שירים, תעשה על האש, אולי אפילו תאכל פיתה עם קצת גרגירי חול.. דבר דברי תורה, דברי חכמה, עזוב אותך ביזנס עכשיו, תשחק עם הילדים הקטנים של המשפחה. גן עדן בתוך ארבע דפנות וסכך, שם השכינה נמצאת.

זה מה שהחג הזה מלמד אותנו - גם ככה אתה לא מנהל, אתה מנוהל. מה שהקב"ה רוצה זה מה שיהיה זה לטובה, אפשר לשמוח גם אם לא הכול מושלם וזו בעצם השלמות. וכלשונו של הפלא יועץ: "העבר אין, העתיד עדיין, דאגה מניין, קום שתה יין!".

במהלך חיי זכיתי להיפגש עם שלל אנשים. הייתה תקופה שעבדתי במתחם בורסת היהלומים, וגם בנדל"ן, ותמיד הייתי נפגש עם אנשים עם מעמד כלכלי גבוה, בעלי נכסים וכו', אבל משהו תמיד הפריע לי - הם לא מחייכים!! לא כולם כמובן, תמיד יש יוצא מן הכלל, אבל רובם פשוט רציניים. להוציא מהם חיוך זו משימה לא קלה.. הכול צריך להיות מסודר לפי מה שנראה להם, ואם לא אז ממש קשה להם.

כשהם רואים מישהו שאומר "וואלה איזה יום יפה, החיים דבש, ישתבח שמו לעד" הם חושבים שהוא הזוי.. מה, הוא לא יודע שיש מלחמה עם איראן? פקקים? ואפילו הוסיפו מס על דירה שלישית. ולפי דעתי זה

תמונת השבוע

התרגשות דקדושה ואווירה מרוממת עטפו את מדרשיית "התחברות" בראשות הגאון הרב דוד פריוף שליט"א, לרגל מעמד הכנסת ספר תורה חדש ומפואר. ספר התורה נתרם בנדיבות על ידי הנגיד אלי אלמגור הי"ו.

המוני בית ישראל, תלמידים ואוהבי תורה נהרו בהתרגשות ללוות את התורה בשירה ובריקודים ברחובה של העיר רמת גן. את המעמד הרם כיבדו בנוכחותם רבנים ואישי ציבור, ובראשם ראש "מרכז התחברות" הרה"ג דוד פריוף שליט"א, וכן בהשתתפות מזכה הרבים ראש מוסדות "יביע אומר" הגאון הרב יגאל כהן שליט"א, הרב יוסף דלויה שליט"א, הרב נתנאל שריקי שליט"א והרב רונן שאולוב שליט"א.

האירוע המרומם הותיר רושם כביר בלבבות, תוך שמחה והתעלות להמשך עשייתה המבורכת של המדרשייה.

אין אדם בלי בעיות,

ההבדל הוא בין מי שנשבר מהם למי שצומח מהם

”

“

מצאו 10 הבדלים בין התמונות

נוסע במונית שילם חצי מחיר, הנהג התפלא. השיב הנוסע, גם אתה נסעת.

משה ביקש הלוואה מאדם זר, אבל אני לא מכיר אותך. מוזר, אמר משה חבר לא רצה להלוות לי, כי הוא כן מכיר אותי.

למה עושים סוכה בתשרי ולא בניסן?

יודעים את התשובה?

שלחו למייל: Hitclubrootalon@gmail.com

אולי תזוכו 50

תשובה פרטת האזינו: היות והם עדים שקיימים לעולם ב, אם יזכו עם ישראל השמים יתנו שכרם. (רש"י ל"ב א')

סוכות שמח!
חג של שמחה,
אורחים ולב פתוח!

בחג הסוכות אנו יוצאים מהבית הקבוע אל הסוכה - וזוכרים שהשמחה הכי גדולה היא כשמשמחים גם אחרים.

חג סוכות שמח!

מס'

22

משחקים יחד בשבת

ראש בראש חג הסוכות

קבוצה ב'

שמות בית השואבה	1
חול המועד	2
הושענא רבה	3
ניסוך המים	4
ערבי נחל	5
פרי עץ הדר	6
כפות תמרים	7
עוני הכבוד	8
ברכת לישב בסוכה	9
נוי סוכה	10
שלוש רגלים	11
עליה לרגל	12
ירושלים	13
בית המקדש	14
ושמחת בחגך	15

קבוצה א'

סוכה	1
סכך	2
לולב	3
אתרוג	4
הדס	5
ערבה	6
ארבעת המינים	7
קישוטים	8
אושפזין	9
שמחת החג	10
ישיבה בסוכה	11
דפנות	12
צל	13
שבעה ימים	14
חג האסיף	15

VS

איך משחקים?

כל קבוצה בחורה

אומרת מילה מורשימה

שלה

מי שחוזר על מילה שכבר

נאמרה - נכסל

הקבוצה שמצליחה

להשאיר עם מילים

יותר יסון - מנצחת!

חג סוכות שמח! ♥

אפיזות את האור

עלון "התחברות" מופץ בימים אלו בבתי כנסיות מידו שבוע
בואו לקחת חלק בהפצת דברי תורה, אמונה וששחה

חודש הכרות

חינם

בפרסיה ארצית

חייגו עכשיו

053-536-39-63

בואו לקחת חלק בפעילויות הרב

מדרשיית בנות

מדרשיית בנים

כולל אברכים

חלוקת מזון

עזרה לנזקקים

שבתות חיזוק לקירוב רחוקים

כולל הוראה

עלון שבועי

שידורים חיים

שבתונים

חייגו או סרקו

054-84-49-334

פסיכואורח הקבוצות

דוד פרידמן

בית כנסת "אהבת ישראל"

יגאל אלון 3, ראש העין

כל יום ראשון 21:30

השיעור השבועי המרכזי

מרכז "התחברות"

נגבה 50, רמת גן

כל יום רביעי 21:00

לבירורים בוואטספ: 053-536-3963

יזין שכולו זכות אור

ניתן להקדיש יום פעילות במרכז התחברות להצלחה לע"נ לרפואה ביום חתונה החזקת אברכים, שילמדו יום שלם תורה להצלחתכם

לפרטים חייגו: 054-84-49-334

כולל תענית דיבור

כולל מיוחד מסוגו בארץ האברכים לומדים כל יום מ-8:00-18:00 בתענית דיבור וברצף כל אברך מקבל 4,500 ₪

לשיתופות חייגו: 054-84-49-334

רוצים לקבל את העלון במייל?

שלחו הודעה עכשיו לכתובת: HitchabrootAlon@gmail.com

להגהה:

הרב צמח כהן ורעייתו

עריכה והפצה:

נטלי בדרה

עיצוב גרפי:

OSNAT MALKA | סוכות ליצב נרטי

הגהה:

לעמודים הרשמיים של הרב

להארות/הערות:

hitchabroot@gmail.com

סרקו ועקבו